

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententiae S. Scripturæ perquam suaues, de Incarnatione & Natiuit. D. N.
Iesu christi. Et Paracles. ad easdem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

Nunc vero Sententias aliquot, tanquam suaviter spirantes flosculos, ex S. Scriptura viridario desumptis corde suscipiamus: usque nos recreemus.

SENTENTIÆ S. SCRIPTURÆ perquam suaves, de Incarnatione & Natiuitate n. Iesu Christi.

SENTENTIA I. Esaiæ 7.

Hæc dicit Dominus: Ecce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius E M A N U E L.

PARACLESIS.

CAP. VI.
Matth. 1.
Chrysof. in
Esaiam Pro-
phetam.

VOCABVLVM hoc dulcissimū explicat S. Eu-
angelista Matthæus, Quod est interpretatum,
inquit, NOBISCVM DEVS. Tunc enim maximè nobis-
cum fuit Deus, quando super terram visus, & cum ho-
minibus conuersatus, multam nostræ salutis promiden-
tiam declarauit. Non enim iam angelus, non itè arch-
angelus nobiscum: Sed ipse suo descensu Dominus con-
nem in se recepit medelam & correctionem. Cum mer-
tricibus loquitur familiariter: cum publicanis recun-
bit: domos ingreditur peccatorum: latronibus se conuer-
niendi liberam concedit fiduciam. Denique nostrâ huma-
naturam sibi ipsi conuinit. Deo ergo hominibus adstite-
te, nihil relinquitur iam homini formidandum, & quod
illi incutiat tremorem: magis verò, vt de vniuersis fi-
duciam sumat: quod & re ipsa contigit. Illa enim ma-
à progenitoribus inuecta, & qua immota videbantur,
dissoluta sunt. Sententia aduersus commune hominum
genus prolata, submota est. Quin & nerui illorum pec-
cati resecti sunt: & diaboli tyrannis deperit. Paradisus
eatenus omni humano generi inaccessus, homicida & la-
troni primum nunc patuit. Mors, nomen quidem retin-
net deinceps, ipsa re spoliata.

Luc. 7.
Matth. 9.
Lucæ 19.

SEN

SENTENTIA II. Luca 1.

Ait Angelus ad Mariam: Ecce concipies in utero, & paries filium: & vocabis nomen eius I E S U S. Hic erit magnus, & filius Altissimi vocabitur.

PARACLESIS.

Nomen hoc mellifluum IESVS, omnia Filij Dei ex-
 primit beneficia: & dulcissimas aduersas peccati,
 diaboli, mortis, & inferni terrores continet. **Capvt VII.**
 Consolationis. Quid est enim IESVS nisi SALVATOR? Ideo S. Abac. 2.
 Propheta ait: In Domino gaudebo, & exultabo in Deo
 Iesu meo. Deus Dominus fortitudo mea. Proinde si per-
 timefcimus peccatum: hic puer est IESVS, hoc est, SAL-
 VATOR noster, contra peccatum. Ipse enim, ait Ange-
 lus, saluum faciet populum suum a peccatis eorum. Et
 Apostolus Ioannes, Sanguis, inquit, Iesu Christi filij
 Dei emundat nos ab omni peccato. Ipse est propitiatio
 pro peccatis nostris: non pro nostris autem tantum, sed
 etiam pro totius mundi. Si terret nos diabolus: succur-
 rat nomen IESV, qui contriuit caput serpentis antiqui.
 Qui ait: Princeps mundi huius iam iudicatus est. Et
 Apostolus Ioannes ait: In hoc apparuit filius Dei, ut
 dissoluat opera diaboli. Ideo dixit Gabriel: Hic erit
 magnus, id est, fortia facta edet: & maiora quam Ge-
 deon, Samsón, & alij heroes: quia regnum diaboli de-
 nastabit. Et filius, inquit, Altissimi vocabitur: Rex re-
 gum, & Dominus dominantium, Deus de Deo: & ideo
 Si Deus pro nobis, quis contra nos? Deus qui iustificat,
 quis est qui condemnet? Ad hæc, si pertimescimus mor-
 tem: hic puer IESVS est, seu Saluator. Ipse enim dixit:
 Ego sum Resurrectio & Vita. Si urget Infernus: verse-
 tur in idem ob oculos nomen IESV, qui locutus est per
 N 3 prophe-

CAPVT

VII.

Abac. 2.

Matt. 1.

1. Ioan. 1.

1. Ioan. 2.

Gen. 3.

Ioan. 16.

1. Ioan. 3.

Apo. 17. 19.

Rom. 8.

Ioan. 11.

Osce 13.

1. Cor. 15.

prophetam: De manu mortis liberabo eos, de morte redimam eos: ero mors tua o mors, morsus tuus ero inferus. Deo gratias qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum Iesum Christum.

SENTENTIA III. Luca 1.

Per viscera misericordiae Dei nostri, visitavit nos Oriens ex alto.

PARACLESIS.

CAPVT

VIII.

Bernar. Ser. 7. de Aduentu Domini.

Ephes. 3.

Philip. 4.

Rom. 8.

1. Cor. 1.

Generalis est humano generi miseria triplex. **G**discernere volumus inter bonum & malum, decipimur: Si tentamus facere bonum, deficimus: si conamur resistere malo, deicimur ac superamur. Necessarius proinde Saluatoris aduentus: qui per fidem in nobis habitans, illuminet caecitatem nostram: & nobiscum manens, adiuuet infirmitatem nostram: & pro nobis stans, fragilitatem nostram protegat & propugnet. Si enim ille in nobis: quis iam decipiat nos? Si ille nobiscum: quid non poterimus in eo qui confortat nos? Si ille pronobis: quis contra nos? Nimirum ipse est Deus Sapiencia, cui semper in promptu sit instruere ignorantes: ipse Deus Virtus cui facile sit deficientes reficere: & eripere periclitantes. Ad hunc ergo tantum Eruditorem in omni deliberatione curramus: hunc tam strenuum Adiutorem in omni operatione inuocemus: huic tam fido Propugnatori in omni colluctatione committamus animas nostras: qui ad hoc venit in mundum, ut tenebras nostras illuminaret: labores leuaret: & pericula propulsaret.

SEN

SENTENTIA IIIII. *Matthæi 1.*

Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est à Domino per prophetam dicentem: Ecce virgo in utero habebit, & pariet filium: & vocabunt nomen eius EMMANUEL: quod est interpretatum, Nobiscum Deus.

PARACLESIS.

EMMANUEL nobiscum Deus: facie ad faciem apparens nobiscum Deus. *Abraha patri credentium* tribus horis temporis, licet non per ipsam ineffabilem Deitatis substantiam, sed potius per angelicam speciem, à meridie visus est: nobis triginta tribus annis in terra apparuit, & cum hominibus conuersari dignatus est. *Jacob etiam breui tempore per angelum nihilominus* apparuit colloctans cum eo: quiq. se ab eo superari permisit, ut hunc mundicordem merito benediceret, atque Israel nominaret: nobiscum Deus amplius magis, pro nobis magnificum certamen adimplens: vsque ad mortem accedens, ut morte sua mortem occideret, & benedictionem atque immortalitatem mundo corde populo condonaret: qui fiducia! iter dicit, Nobiscum Deus: per *Euangelistarum & Apostolorum* predicationem: per *sui Corporis & sanguinis sacramentum*: per gloriosæ crucis signaculum. Per ista ergo omnia nobiscum Deus, & ad nos atque in nobis. Sicut ipse ait: Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, vsque ad consummationem seculi.

CAP. IX.

Origenes in.

cap. 1.

Matth.

Genes. 18.

Genes. 32.

Matth. 28.

SENTENTIA V. *Luca 2.*

Dixit Angelus pastoribus: Nolite timere, Ecce enim euangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo: quia natus est vobis hodie Saluator, qui est **CHRISTVS DOMINVS**, in ciuitate Dauid.

PARACLESIS.

CAP. X.
Bernard. Ser.
1. de Epiph.
Dom.

Ioan. 3.

Rom. 8.

Quid tam necessarium perditis, quid tam optabile miseris, quid tam utile desperatis? Nonne desperarem audiens quia venit ille, cuius legem sic prauaricatus sum: cuius patientia sic abusus sum: cuius beneficium tam ingratus fui? Quae vero maior consolatio poterat esse, quam in dulci vocabulo, in nomine consolatorio? Propterea Christus ipse dixit: quia non misit Deus filium suum in mundum, ut iudicet mundum: sed ut saluetur mundus per ipsum. Iam confidenter accedo: iam supplico fiducialiter. Quid enim timeam, quando SALVATOR venit in domum meam? Ei soli peccavi: donatum erit quicquid indulserit ille. Deus est qui iustificat: quis est qui condemnet? Aut quis accusabit aduersus electos Dei?

SENTENTIA VI. *Luca 2.*

Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer: vocatum est nomen eius **IESVS**.

PARACLESIS.

CAP. XI.
Bernard.
Ser. 2. & 3.
de Cir.dom.

Merito dum circumciditur puer, qui natus est nobis, SALVATOR vocatur: quod videlicet ex hoc iam cepit operari salutem nostram; immaculatum illum

illum pro nobis sanguinem fundens: nō utiq. propter se, sed propter electos. Nam neque in peccato genitus, nec a peccato circumcissus, nec mortuus est pro peccato suo: magis autē propter delicta nostra. Omnes enim peccaverūt, Rom. 3. Gal. 6. ait Apostolus, & egent gloria Dei. Et alio loco, Mihi, inquit, absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi. Quid enim gloriosius nobis, quā quod tanti estimavit nos Deus. Quāvis maior illi gloria, quā tanta dignatio, & tanta benignitas: eō utique dulcissima, quia tam gratuita? Nam pro impiis circumcissus, ac denique mortuus est. Videmus quantum fecit, & pro qualibus. Pro qualibus, ut non superbiamus: quantum, ne desperemus? Quid enim tam necessarium fuit ad erigendam spem nostram, mentēsque mortalium conditione ipsius mortalitatis abiectas ab immortalitatis desperatione liberandas: quā ut demonstraretur, quanti nos penderet Deus, quantumq. diligeret? Quid verò huius rei tanto isto indicio manifestius atq. praclarus: quā ut Dei filius immutabiliter bonus, in se manens quod erat, & a nobis & pro nobis accipiens quod non erat, praeter sua natura detrimentum nostrum dignatus inire consortium, prius sine ullo malo suo merito mala nostra perferret: ac sic iam credentibus, quantum nos diligeret Deus, & quod desperabamus iam sperātibus, dona in nos sua sine ullis bonis meritis nostris, imō praecedentibus & malis meritis nostris, indebita largitate conferret? quia & ea quae dicuntur merita nostra, dona sunt eius. Commendat, inquit Apostolus, Rom. 5. charitatem suam Deus in nobis, quoniam cū adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est. Multo magis iustificati nunc in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Adhuc addit & dicit: Si enim cū inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem filij eius:

N 5 multo

August. de
Trin. lib. 13.
cap. 10. 15.
& 16.

multo magis reconciliati salui erimus in vita ipsius. Tantum nobis praestitit bonum Medicus ille, qui est Hebraicè IESVS, Gracè ΣΩΤΗΡ, nostra autem locutione SALVATOR. Attende autem quod dicit Apostolus iustificari nos in sanguine ipsius. Quae vis est sanguinis huius; ut in eo iustificemur credentes? Peccata nostra diabolus tenebat: & per illa nos merito figebat in morte. Dimisit ea, qui sua non habebat: & ab illo immerito est perductus ad mortem. Tantum valuit Sanguis ille, ut neminem Christo indutum in aeterna morte debita damnare debuerit, qui Christum morte indebita vel ad tempus occidit. Quis igitur iam dubitet Christum daturum vitam suam, pro quibus inimicis dedit. Mortem suam? Et, si tantum valuit Mors Christi, ut vitam conferret: an non validior multo Vita eius censenda est, ut nobis vitam conferuet?

SENTENTIA VII. Ad Galatas 4.

Vbi venit plenitudo temporis, misit Deus filium suum factum ex muliere, factum sub lege: ut eos qui sub lege erant redimeret, ut adoptionem filiorum reciperemus.

PARACLESIS.

CAPVT
XII.

Dvo assumpta carnis beneficia. Apostolus indicat liberationem à malis, & bonorum subministracionem: quae quidem nullus praestare poterat, nisi Christus solus. Sunt autem liberari ab execratione legis: & adoptari in ius filiorum Dei. O immensa Dei in nos beneficia! Ut enim hominem captiuum, de cuius supplicio capitali sententia iam lata est & promulgata, nulla alia vox consolari potest, quam Principis, qui liberationem pollicetur: ita hominem lapsam in peccatum, ob idque damnatum, de cuius aeterna damnatione Decretum sancit.

sancitum, in lege iam promulgatum erat, nulla alia vox
 consolari potuit, quam filij Dei, promittentis se legi sa-
 tisfacturum, & pœnam in se derivaturum. Qui cum
 non esset obnoxius execrationi transgressionis, hanc in
 se recepit pro omnibus, ut omnes ab ea liberaret: &
 mortuus, eos quibus erat moriendum exemit à morte,
 filius inter mortuos liber. quippe qui peccatum non se-
 cit, nec est inuentus dolus in ore eius. Nec satis illi erat,
 hominem perditum liberare: insuper gloria & honore
 coronauit eum, nempe filiorum Dei. Cogita: si Rex quis-
 piam, vel Regis filius te morti obnoxium dispendio sua
 salutis à morte exemisset: nec hoc contentus, te situ ac
 pedore carceris squalidum optimis unguentis perfundi
 mandasset: præterea non modo fame, siti, ac inedia con-
 fectum adipe frumenti & sanguine vna meracissima,
 ad venustatis pristinae reparationem resciri: ac vilissimis
 pannis corpori tuo detractis indui curasset purpura &
 omni genio mundo: postremò in filium adoptasset, Re-
 gisq; consortem conscripsisset: an non beneficium hoc om-
 nium esset maximum? nonne obstupesceres? Plus autem
 tibi Deus contulit in filio suo Iesu Christo. Nā ab aeter-
 na morte nullo temporis sine terminanda te redemit: &
 filium Dei, consortem diuinae Naturæ, & heredem Vitæ
 æternæ constituit. Et vnde constat, inquis, nos factos esse
 filios Dei? Audi Apostolum. Omnes filij Dei estis per
 fidem, quæ est in Christo Iesu. Quicumq; enim in Chri-
 sto baptizati estis, Christum induistis. Itaque si Chri-
 stus est filius Dei, tu verò illum induisti: cum habes fi-
 lium in te, & in illum per similitudinem transformatus
 sis: in eandem cognationem, vnamq; speciem perductus es.
 Ideo dicit: Omnes enim vos vnus estis in Christo Iesu.
 Quid his verbis stupedum magis et reuerendum? Qui prius
 erat Ethnicus, aut Iudæus, aut seruus: nunc obambulat
 formam

Psal. 87.
 Esa. 53.

Adam. Saf-
 bout, Hom.
 2 de Circun-
 Domini.

Gal. 3.

Chrysof. in
 ca. 3. epist.
 ad Gal.

formam gestans non Angeli, neq. Archangeli, sed vniuersorum Domini: atque in sese Christum representans. Quanta dignatio Dei, patrem hominum esse: quanta hominum gloria, Dei filios esse & heredes? Nam si filij, & heredes: heredes quidem Dei, cohæredes autem Christi.

Rom. 8.

CONSOLATIO EX S. BAPTISMO DOMINI nostri Iesu Christi.

Fructus S. Baptismi D. N. Iesu Christi.

CAPVT
XIII.

Apoc. 1.

Mat. 3.

Ephes. 2.

Coloss. 1.

Sacro sancto suo Baptismo Christus Iesus D. N. ostendit se esse SALVATOREM MVNDI: atque idcirco ad nos venisse in mundum, vt sanguinem suum profunderet, quo nos à peccatis nostris ablueret. Sicut scriptum est: Dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo. Et, vt per suum S. Baptismum aquas nostras sanctificaret, nobisq. fontem salutis pararet: nempe, sicut Lauacrum regenerationis & renouationis Spiritus sancti: vt scribit Apostolus Paulus ad Titum, cap. 111. Huius Effectus & Fructus declarantur in historia Evangelica, vbi sic legitur: Baptizatus Iesus, confestim ascendit de aqua. Et ecce aperti sunt caeli: & vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam, & venientem super ipsum. Et ecce vox de caelis, dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi cõplacui. Sed expendenda sunt singula historie partes. APERTI SVNT CÆLI. Eo significatum est, Christum esse, per cuius Incarnationem & sanguinis effusionem humana caelestibus iungerentur: qui cali iannu apertis, aditum nobis ad thronum Dei fecerit. Sicut S. Paulus dicit: Per ipsum habemus accessum ambo (Iudæi & Gentes) in vno Spiritu ad Patrem. Et iterum: Pacificans per sanguinem crucis eius, siue qua in terris, siue qua in caelis sent.

ET VI-